

ב"ל (חיפה) 7151-05-11 - סימי זרחיינו נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 7151-05-11 - סימי זרחיינו נ' המוסד לביטוח לאומי מבחן עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 7151-05-11

סימי זרחיינו

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד רויטל בורשטיין

בית דין אזרוי לעובדה בחיפה

[10.02.2013]

כ"ב הסגנית נשיא אותה קציר

פסק דין

זהוי תביעה לקבעת תלויים בגין מוותו של מר יוסף זרחיינו ז"ל (להלן: "המנוח"), שנשא בחיים תעודת זהות מס' 22/3/05 *****, אשר נפטר מזמן לב יום 22/3/05.

להלן עובדות המקירה כפי שהן עלות מחומר הראיות המהימן علينا:

1. המנוח, מר יוסף זרחיינו ז"ל, היה יליד 10/1/1950.

2. המנוח הועסק כטבח וכמנהל מטבח במتن"ס רמות במפעל ההזנה "דרך האוכל" ממועד 7/04/2013 ועד ליום פטירתו, 22/3/05.

3. המנוח עבד 5 ימים בשבוע.

4. כל בוקר נרג המנוח יצאת מביתו סמוך לשעה 05:30 ולהמתין במתנת האיסוף להסעה מסודרת למקום עבודתו.

5. המנוח עבד שעות נוספות סמוך למועד פטירתו, לאור הכנסת פרויקט "הأكلת קשיים" מטעם עיריית חיפה ולأפם התлон על לחץ בעבודה ומחסור בכח אדם.

6. בתאריך 21/3/05 התקיימה ישיבת בקרה בעבודה שבה השתתפו מנהלים בכירים, רובוט מנהל המتن"ס ומנהלו היישור של המנוח. המנוח ייחס חשיבות רבה לישיבה זו מאחר והतכוון לטעון את טענותיו בכל הקשור לנוהל העבודה במקומם ולמחסור הגדול בכח אדם.

7. בסיום הישיבה בשעה 00:19, כאשר בא בנו של המנוח לאסוף אותו מעבודתו, המנוח היה נסער, מתחה, זעם, מאוכזב ואף כמו "סיר לחץ". המנוח סיפר כי לא הצליח להשיג את התוצאות המ ioctlות בפגישה ואף נמתחה עלי ביקורת המנוח היה נרגש ונסער. המנוח הרגיש מופקר בעבודתו, במיוחד לאור העובדה כי בקשתו להגדלת כוח אדם לא אושרה במלואה כי אם בחלוקת בלבד.
8. ביום 22/3/2005 קם המנוח בשעות הבוקר המוקדמות, כהרגלו, יצא מהבית בסביבות השעה 05:30. לאחר כעשר דקות בערך הצעיקה השכנה את אשתו של המנוח והודיעה לה כי המנוח נפל בשחמטון בתחנת הפסעה. התובעת מיהירה לתחנת הפסעה ושם מצאה את המנוח וסבבו ניידות של מד"א ומשטרת שהוזעקו למקום. בשעה 10:06 הגיע רופא את מותו של המנוח מודום לב.
9. המנוח נהג לעשן קופסת סיגריות ליום. מינוי מומחה רפואי:
10. מטעם בית הדין מונה, כיעץ מומחה רפואי, פרופ' שמואל גוטלב, אשר מסרחות דעתו מומחה בבית הדין בתאריך 12/11/14. בחומרה דעתו הגיע המומחה כדלקמן:
- "1. מות פתאומי כתוצאה מאירוע לבבי חריף, קרי, אוטם-חד בשיר הלב.
המנוח סבל מגורמי סיכון למחלת לב (יתר שומני הדם, עישון כבד, נתיה לחץ דם גבוה) ואושפץ בין השנים 1991-1999 מספר פעמים בשל כאבים בחזה, ללא עדות לאוטם או לאיורע כלילי חריף ואף הומלץ על טיפול תרופתי עבור תעוקת חזה. בתקופה האחרונה טרם פטירתו, לא נטל כל טיפול רפואי והמשיך לעשן. 10 ימים טרם הגיעו פנה לרופאה ב��וף"ח בשל כאבים בחזה שהגיעו לקורדיל תה-לשוני, ללא מצוי באק"ג שבוצע במקום. לצ"ע, כי במהלך השנים לא עבר צנתר או אבחנות או טיפול, או בדיקת מיפוי לב להערכת קיומה של מחלת לב איסכמית ומידת חומרתה.
על פי גורמי הסיכון ומהלך הקליני שתועד במהלך השנים, התמונה הקלינית ממנו סבל המנוח במשך שנים מתאימה למחלת לב איסכמית (מחלה טרשתית של העורקים הכליליים) כרונית עם תעוקת חזה יציבה, קרוב לוודאי על רקע הצרויות בעורקי הלב, בכלי אחד או יותר.
חולים עם מחלת לב איסכמית כרונית יכולים לפתח איורע כלילי חריף (אוטם בשיר הלב), כתוצאה מחסימת עורק כלילי. הדקות הראשונות של האירוע מאופיינות בחוסר יציבות חשמלית וב הפרעות בקצב הלב, אף להפרעות קצר מסכנות חיים (טכיקרדיה חרנית ופרפור חרדים) הגורמות להסתומות פתאומיות. ללא טיפול רפואי מיידי יגרם מות פתאומי.
בהעדר כל סיבת רפואית אחרת, לאיורע של מות פתאומי תוך 10 דקות מאז שעזב את ביתו ועד אשר ה证实 בתחנת הפסעה - האבחנה הסבירה ביותר לאיורע מהתאריך 22.3.2005 הינה מות פתאומי כתוצאה מאירוע לבבי חריף, קרי, אוטם-חד בשיר הלב.
2. כאמור, לתובע מספר גורמי סיכון למחלת לב איסכמית, ועל פי המהלך הקליני סבל מחלת לב איסכמית כרונית, עבורה הומלץ על טיפול רפואי שלא נטל לאחרונה, ואף המשיך לעשן.

המהלך הקליני לאורך השנים הינו על רקע תחולאה טבעי - קרי, גורמי הסיכון מהם סבל שלא טופלו (יתר שומני הדם והעישון הכבד) במשך שנים. הוא נבע מרובד טרשתי "יציב", אחד או יותר, אשר קייננו בגופו של המנוח במשך שנים וגרמו להיצרות בכליה הדם הכלילי, ומידי פעם לתעוקת חזזה בעיקר בזמינים של עונס יתר (מאיץ גופני או התרגשות) - זהה "תעוקת חזזה יציבה" - שאיננה משaira כל נזק, ואין בה כל סכנה. כך ניתן להתייחס גם לאירוע כאבים בחזה בתאריך 11.3.2005, 10 ימים טרם פטירתו, אירוע שחלף לאחר נטילת קורדייל (מרחיב כליה דם), מבלי שנצפו שינויים באק'ג. לאחר אירוע זה, לא פנה שנית להיבדק, ושלהניח חשש בטוב.

האירוע בעבודה ביום 21.3.2005, כפי שתואר על ידי בית הדין, היה חריג בחומרת הדחק הנפשי וגרם לערעור פתאומי ביציבותו של הרובד הטרשתי "יציב" אשר הפך לרובד טרשתי "בלתי יציב", וכותצאה מכך נקרע וגרם להיווצרות קריש דם שגרם לחסימה מלאה של העורק ולהפרעת קצב קטלנית שהביאה למוות, כעבור מספר שעות. האירוע החרג בעבודה, היה הטיגר ו"המכה בפטיש" לבוא האוטם בצורה שארע (דום לב), וללא האירוע החרג, היה יכול להמשיך להסתובב תקופה נוספת ללא שינוי קליני במצבו. יתרה מזו, במידה ומצבו היה מוחמך, היה סיפק בידיו לפנות לטיפול מתאים.

לכן ניתן לומר שקיים קשר סיבתי בין אירוע החרג בעבודתו ומותו של המנוח יום לאחר מכן.
3. ללא אירוע החרג בעבודה, הרובד הטרשתי "יציב" היה יכול להתקיים במשך שנים, מבלוי שהופיע לרובד "בלתי יציב". ברגע שיציבותו של הרובד הטרשתי אורערה כתוצאה מדחק נשי חזק, החלה שרשרת תהליכי שבוספה נוצר קריש דם שחסם את חלול העורק. המנגנון העומד בבסיסו אוטם חד בשירור הלב ומאות פתאומי הינו זהה - חסימה מלאה של עורק כלילי על ידי קריש דם. אירוע זה מלאה באירועים חמליים בפעולות הלב והפרעות קצב קטלניות, העוללה להתדרדר במהיירות למאות פתאומי.

לכן, לא ניתן לומר שהשפעת האירועים בעבודה על קרות האירוע הלבבי הייתה פחותה בהרבה מהשפעתם של גורמים אחרים, אלא להפוך" (ההדגשות המקורי - א.ק.).

11. ב"כ הנקבע הוודיע בכתב לבית הדין ביום 10/2/13, כי לאור חווות דעת המומחה ולאחר התייעצות עם רופאת הנتابע, הנקבע מכיר בתביעה ומסכים כי קיים קשר סיבתי בין פטירת המנוח ובין האירועים בעבודתו ביום שקדם לה.
12. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המנוח נפטר ביום 22/3/05 כתוצאה מאוטם חד בשירור הלב, וכי קיים קשר סיבתי רפואי ומשפטי בין אירוע החרג בעבודתו ביום 21/3/05 לבין האוטם החיריף שבו לכה ביום 22/3/05 ואשר גרם למותו הפתאומי באותו מועד.

13. בנסיבות אלה מדובר בתאונת עבודה כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי ועל הנتابע לשלם לתובעת קצבת תלויים ממוגע פטירתו של המנוח ואילך.

14. כן ישלם הנتابע לתובעת הוצאות שכ"ט בסך של 5,000 ל"נ תוך 30 יום מהיום.
ניתן היום, ל" שבט תשע"ג, (10 בפברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.